

ВЕЛИКА СРБИЈА

Новине Српске Радикалне Странке
специјално издање

Београд, март 2006. године
бесплатан примерак, број 2525

ЕКСКЛУЗИВНО :

Почео са радом Дебатни клуб !

*“ Да господине Најс, ја се залажем за
Велику Србију и увек ћу се за њу залагати.
Ја се ње нећу одрећи, па макар и
завршио свој живот у Хагу ” .*

Председник СРС проф. др Војислав Шешељ

Интервју

Жарко Пастаљ

Врачар као легло дроге у граду ?

Врачар је био стециште дроге, једно од највећих у Београду. Те приче које су кружиле Врачаром, барем када је дрога у питању, су сигурно и данас основане. То што видим на Врачару ми се уопште не свиђа, мислим да је ово занимљива и симпатична општина, чији су житељи имали специфичну културу. Данас не видим ништа од некадашњег Врачара.

Како видите Врачар данас ?

Прво што видим када изађем из куће су ружне фасаде и прљаве улице. Визуелни ефекат је јако лош, мада може да се промени и да буде много бољи. Врачар је процентуално на последњем месту у Европи по зеленим површинама. Више нема малих зелених дворишта, већ је сваки део искоришћен за стамбени простор. Када би данас неко хтео да створи зелену површину на Врачару, не би имао где, а зато су одговорне надлежне институције Врачар је изгубио свој стари препознатљиви дух.

Шта мислите о намерама власти да сруше Градић Пејтон ?

Мене то не изненађује. Мислим да би Градић Пејтон требало реконструисати и прилагодити га новонасталој ситуацији, а не збрисати га са лица земље. Очигледно је да органи који су задужени за то, питање је да ли добро обављају свој посао ? Сви одговорни се понашају потпуно незаинтересовано за тај проблем.

Како оцењујете стање наших спортских игралишта ?

Зар тога уопште има на Врачару ? Толико их је мало да су неприметни. Беда у којој се налази Спортски центар Врачар је чист доказ какво мишљење о младима имају водећи људи наше општине. Од како је саграђен не знам да ли је икада више реновиран.

Како коментаришете све касније изласке младих ?

Као прво, потпуно је дегутантно постојање локала у зградама, јер њихово радно време од 23 часа па до 5 сати ујутру, нарушава јавни ред, често, врло гласном музиком. Друго, ти дивни млади људи, након бурно проведене ноћи, сутрадан не могу да функционишу нормално јер касно, односно рано, легну да спавају. На таквим местима наши клинци конзумирају све и свашта..., а то никако не би смело ! Младима би требало понудити доста тога, али мора постојати узајамно поштовање. За све може да се нађе заједнички језик уз коректну сарадњу.

Шта бисте променили на Врачару ?

Наш проблем је што размишљамо на кратке стазе. Не могу да се мењају странке и да свако води своју политику, мора постојати дугогодишња стратегија, како на локалном, тако и на државном нивоу. Сви ми као грађани имамо обавезу да помогнемо Врачару. Требало би свима посветити подједнаку пажњу. Надам се да је време привилегованих давно иза нас.

Свима онима који мисле другачије предлажем једну "дивну" шетњу по Врачару и разгледање "монструозних" фасада... Волео бих да Врачар постане једна европска општина, односно не желим да нас поредим са Европом, већ да нам буде онако како је то за нас најбоље.

Волим свој крај, али бих га волео још више са уређеним улицама и насмејаним Врачарцима. Ако је приоритет челника наше општине, бесомучно зидање накарадних зграда, пословних објеката, гаража и томе слично у тренутку када игралишта, спортски терени и зелене површине изгледају као депонија за смеће, онда ми, свакако, не причамо о истим стварима !

ЕКСКЛУЗИВНО :

Почео са радом Дебатни клуб !

У другој половини јануара, у општинском одбору Врачар, са радом је почeo Дебатни клуб. Он је оформљен на иницијативу чланова за спорт и омладину и за циљ има развијање дебатерских и реторичких способности млађег дела чланства општинског одбора. Може се слободно рећи да је један од најосновнијих разлога за оснивање клуба што боље представљање циљева и идеја Српске радикалне странке, од стране њених најмлађих чланова. Сведоци смо прогресивног раста броја нових чланова странке, међу којима је и велики број младих, чију је енергију пожељно усмерити управо тамо где је она најпотребнија. Општински одбор на Врачару је и до сада у томе предњачио, довољно је подсетити да 60% општинских одборника чине особе млађе од 25 година .

Сваке недеље, у просторијама одбора, одржавају се састанци Дебатног клуба. Као основни, прихваћен је модел парламентарне дебате у коме се сучељавају ставови "владе" и "опозиције", односно страна које говоре у корист задате теме или против ње. Дебате се воде по тачно утврђеним правилима, која почивају на начелима демократског дијалога. Поред дебате, клуб се бави и развијањем беседничких способности, помажући члановима да што боље овладају овом древном вештином.

У наредном периоду, Клуб ће радити на својој афирмацији и повећању броја младих људи, којима ће помагати да на што репрезентативнији начин шире идеје Српске радикалне странке, а надамо се да ће током године пред нама бити организован и курс за јавне наступе.

Са вером да ћемо, помажући нашој омладини и Српској радикалној странци, помоћи и Србији и свим добронамерним људима који у њој живе, настављамо са овом активношћу, желећи да једног дана она заживи и у читавој страници.

НМС

ПИШИТЕ
ДР ВОЈИСЛАВУ ШЕШЕЉУ

Mr. Dr Vojislav Seselj
UN Detention
Pompstationsweg 32
NL-Scheveningen
(The Hague)
Unt Post 87810
NL-2508 The Hague
Holand

Само да се подсетимо...

Већ неколико месеци траје замајавање грађана Србије разним панцирима, кофером и сличним аферама. Са медија нас плаши птичјим грипом, лудим кравама, оном нама добро познатом седокосом госпођом са начарима и њима сличним неприликама. Толико смо заокупљени свим тим, да нам је промакао један веома важан догађај за овако малу земљу као што је наша. Наиме, српско-црногорски властодржи су, окупљени у оној скуштини што ретко заседа, ратификовали споразум СЦГ са НАТО, како рекош, о транзиту његовог особља, возила, оружја, итд. преко наше територије.

Само да се подсетимо, то је онај споразум, потписан 18. јула прошле године којим је НАТО добио могућност да без икаквих тешкоћа користи територију СЦГ, њене путеве, реке, па и фреквенције за телекомуникације, и то без икакве надокнаде. Наш министар спољних послова нас је тада убеђивао да је тај споразум потписан ради заштите преосталих Срба на Косову и Метохији. Томе је неубедљиво додao и да ће албански терористи и екстремисти бити обесхрабрени у намерама да отму јужну српску покрајину. Понашање истих тих које је помињао министар (оних који не дају Србима струју, секу каблове телефонске мреже, кад год могу нападају незаштићене Србе и прихватају само независност) сведочи да је министар градно погрешио. Шта више, неке дипломате значајних чланница НАТО-а истичу да је независност Ким једини решење. Толико о убедљивости аргумента да је споразум добар по нас.

Споразум је ратификован, особље НАТО-а може без сметњи да проплази, а да ми за узврат нисмо добили ништа. Ништа, осим брига. И, то брига за безбедност сваког појединачног човека, жене или детета који би се, не дај Боже, могли наћи у близини оних који по слову споразума имају право да користе нашу територију. Особље НАТО-а (војници, цивили, уствари било ко са легитимацијом НАТО-а) ће моћи несметано да се креће по територији СЦГ без ограничења и са привилегијама и имунитетом. Нико од њих неће моћи да буде ухапшен или позван на одговорност за неки преступ или штету, одговарајуће искључиво органи оне државе из које долази (читај: тешко да ће уопште одговорати). И овај мали одељак споразума је довољан разлог за забринутост сваког ко је видео слике зверског мучења људи у затвору Абу Грајб, сваког ко зна да је и како породицу Абазовић завио у црно или готово на смрт премлатио оца Старовлаха и његовог сина са Пала.

Наша земља није савезник НАТО-а, није чак ни члан Партерства за мир, то се врло добро зна. За њих, наша земља је поражена у рату, па се у складу са тим и понашају. У Македонији су, на пример, пијани војници НАТО-а проузроковали саобраћајну несрећу у којој је погинуо високи службеник владе. Да ли је неко одговарао? Наравно да није. А, зна се да је Македонија у много бољим односима са НАТО него наша земља. Шта ли тек ми можемо да очекујемо у таквим случајајевима?

Споразум је ступио на снагу, наша држава се обавезала и ми ту више ништа не можемо да промениммо. Остаје нам само да се надамо да се они који чине особље НАТО-а неће дugo задржавати у транзиту, да ће бити трезни и возити десном страном пута. Али, ако крену да овуда лове оне које госпођа са почетка ове приче нарочито (не)воли, онда нам само драги Бог може помоћи. А, никад се не зна како ће неко од њих, или неко од ових наших властодржаца, пожелети да противачи прилично нејасну одредбу о операцијама подршке миру.

Не треба да нас изненади ако их видимо да се, у име подршке миру, распитују о томе где је последњи пут виђен неки српски генерал, ако се случајно појаве негде пред изборе или референдум. Свакако, треба да их очекујемо у пресудним моментима преговора о статусу Косова и Метохије, јер још увек нису сигурни да ли ћемо покушати да одбранимо (макар и овим што нам је од војске остало) своју покрајину ако јој прогласе независност.

У недељу, 12. фебруара у просторијама Општинског одбора Српске радикалне странке на Врачару, као и сваке године, обележена је слава српских радикала - Света Тријерарха. Госте је поздравио председник Општинског одбора СРС, г-дин Драган Симоновић, а домаћин славе је била г-ђа Зорица Пантелић, наш дугогодишњи члан. Поред бројних чланова и симпатизера СРС, прослави је присуствовао и председник

ОО СРС Врачар прославио славу

ИО Српске радикалне странке, г-дин Драган Тодоровић.

У добром расположењу, храни и пићу, српски радикали, као и њихови гости, искористили су прилику да поред уобичајних, свакодневних животних тема, проговоре понешто и о партијском раду, као и о неким важним политичким питањима земље у целини. Слава је потрајала до дубоко у ноћ, а стари и нови пријатељи су се разширили у жељи да се и додатне нају у још бољем расположењу.

((Има ли Врачар будућност ?))

Врачар је општина која је по много чему специфична. Општина у којој ординарира и живи политичка, културна и трговачка елита. Општина на којој квадрат стана достиже астрономске суме, одмах после надасве чувеног Дедиња. Али, у овом тексту не желим говорити о лепоти живљења и о шарму врачарских булевара, улица и сокака и томе слично, већ желим да укажем на ону сиву слику Врачара, о којој се врло мало или готово никако не прича, а то је БЕЛА КУГА.

Почнимо од рођења неког будућег Врачарца, чијим родитељима представници Општине, додеље неки симболичан поклон, који је кап у мору у односу на потребе сваког рођеног детета. Од људи који воде Врачар треба захтевати да се уведе новчана помоћ и стимулација за свако рођено дете како би се бар мало олакшало младим родитељима у подизању детета. Оним родитељима који би се одлучили за даље проширење породице, морала би се давати додатна стимулација приликом плаћања вртића или школског прибора... Мајкама које се одлуче на рађање троје или више деце, обезбедити месечну надокнаду у висини просечне зараде у Србији.

Залажем се за увођење "врачарске таксе", коју би месечно плаћала сва правна лица са поменуте Општине. Та средства би комплетно ишла за горе наведене исплате. Део тих средстава служио би за уређење обданишта и школа на Врачару.

У време мог похађања основне школе седамдесетих година просечан разред бројао је 32-35 ученика. У данашње време професори те исте школе говоре да је велики разред, ако у њему има 20-25 ученика. Погледајмо истину у очи и урадимо нешто за живот и младе генерације које долазе. Шта ће Врачару "куле и градови", ако не буде имао будућност?

СМК

**Основач и издавач : Проф. др Војислав Шешељ, главни и одговорни уредник : Елена Божић-Талијан, заменик главног и одговорног уредника : Марина Томан, помоћник главног и одговорног уредника : Момир Марковић, адреса редакције : Трг победе 3, 11080 Земун
уредник специјалног издања : Драган Симоновић, редакција специјалног издања : Светлана Јевтић, Александар Н. Марковић, Јасмина Ристовић, Оливер Ђаја**

графичка припрема и дизајн : Оливер Ђаја

адреса Општинског одбора СРС Врачар : Охридска 1, 11000 Београд

Телефон : 011 / 444-88-67